

tržiški Vestnik

LETO IX. — ŠT. 10

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNIH LJUDI TRŽIŠKE OBČINE

Izdajatelj: Zavod »Tržiški vestnik«, Tržič — Urejuje uredniški odbor. Glavni urednik Vlado Erjavšek — Tiska tiskarna »Gorenjski tisk«, Kranj — Naslov uredništva in uprave: Tržič, Cesta JLA 3. Tel. 255 Številka — računa pri KB 607-705-2-189 — Celoletna naročnina 360 din, posamezna številka 15 din

SLOVESNO SMO PRAZNOVALI DAN MLADOSTI

Ze več dni pred 25. majem, dnevom mladosti in rojstnim dnevom predsednika Tita, se je tržiška mladina zbirala na raznih športnih tekmovanjih. Praznovanje pa je doseglo svoj višek 25. maja popoldne s parado mladosti, ki je pokazala, kje vse se udejstvuje naša mladina. Lepo vreme in svečano okrašeno mesto sta dala praznovanju še svečaneje obeležje. Ze pred 17. uro so se na Trgu svobode zbirali ljudje, da bi videli parado. Kmalu po 17. uri pa so organizatorji parade raportirali predsedniku občine in mu sporočili, da bo v paradi sodelovalo 1.200 mladincev in mladink, pionirjev in cicibanov. V paradi so sodelovali vsi mladi člani naših organizacij in društev. Pred častno tribuno so se zvrstili mladi taborniki, planinci, člani Počitniške zveze, gasilci, gorski reševalci, rokometaši, nogometaši, telovadci, kegljači, strelci, motoristi in odred predvojaške vzgoje. Parado pa so poživilo cicibančki iz vrtca, ki so z baloni v rokah in s cvetjem navdušili gledalce. Po paradi je bilo zborovanje, na katerem so govorili o pomenu dneva mladosti in o rojstnem dnevu našega maršala Tita. Ta lepa parada je bila prikaz vsestranske dejavnosti naše mladine v raznih društvih in organizacijah.

Plodno delo občinskega Sindikalnega sveta

Pred kratkim je bil prvi plenum novoizvoljenega odbora občinskega sindikalnega sveta. Člani so izvolili predsednika in komisije ter razpravljali o nalogah in delu sindikalnega sveta v letošnjem letu. Za pomoč predsedstvu so izvolili organizacijsko kadrovske komisije, komisijo za gospodarstvo, komisijo za delavsko in družbeno upravljanje, socialno in delovno razmerje ter komisijo za oddih, razvedrilo in rekreacijo.

Organizacijsko-kadrovska komisija se bo bavila z ureditvijo kadrovske evidence sindikalnih vodstev in organov delavskega upravljanja ter zbora proizvajalcev. Organizirala bo seminarje za sindikalne voditelje ter spremljala potek občinskih zborov sindikalnih podružnic.

Komisija za gospodarstvo bo obravnavala problem združevanja podjetij v naši občini, analizirala razvoj sistema nagrajevanja po učinku ter začela akcijo za gradnjo in pripravo načrtov za delavski dom. Obravnavala bo uspehe gospodarstva

v I. polletju s posebnim poudarkom na družbenem standardu delavcev. Pripravila bo material za plenum o družbenem planu ter proračunu občine za leto 1961. Komisija bo obravnavala tudi umestnost dopolnilnih davščin, ki jih predpisuje občina.

Komisija za delavsko in družbeno upravljanje, socialno politiko in delovno razmerje bo spremljala izobraževanje članov organov delavskega upravljanja in skrbela za uvedbo kadrovskega socialnih služb. Komisija bo obravnavala tudi uvedbo informativnih služb v gospodarskih organizacijah.

Komisija za oddih, razvedrilo in rekreacijo bo spremljala priprave delavcev za letovanje v počitniških domovih in analizirala korišćenje dopustov. Pripravili bodo vse potrebno, da bi ustanovili počitniško skupnost. Za delo bo komisija izdelala podroben program.

Letos bo imel občinski sindikalni svet sedem plenarnih sej. Na prvi seji bodo analizirali volitve v organe delavskega samoupravljanja in govorili o izobraževanju članov delavskih svetov in sindikalnih vodstev. Na drugem plenumu, ki bo proti koncu junija, bodo razpravljali o skrbi za delovnega človeka v proizvodnji in analizirali akcijo za formiranje kadrovske-socialnih služb. V avgustu in septembru bodo pregledali polletne obračune gospodarskih organizacij. Četrta plenum, ki bo v oktobru,

Lep sprejem »Štafete mladosti«

Na Trgu svobode se je zbralo veliko ljudi, ki so sprejeli štafeto in ji zaželeli, da ponese najtoplejše pozdrave našemu predsedniku

Dne 18. maja je veliko število Tržičanov, predvsem šolske mladine, pričakalo na Trgu svobode našo štafeto mladosti, ki je iz tržiškega kota ponesla pozdrave našemu ljubljensmu predsedniku za 68. rojstni dan. Na Trg svobode sta pritekli štafeti iz Podlublja in izpod Storžiča. Mladinci, ki so nosili štafetno palico so obiskali tudi vse naše delovne kolektive, kjer so jih delavci povsod toplo sprejeli.

Za pravilno nagrajevanje po učinku

S PLENUMA OBČINSKEGA
KOMITEJA ZVEZE
KOMUNISTOV

Pred kratkim je bil plenum občinskega komiteja ZK, ki so ga posvetili obravnavi problematike v zvezi s plačevanjem po enoti proizvoda. Ugotovili so, da po naših podjetjih že veliko plačujejo po normah (več kot 50%). Tarifna politika pa mora temeljiti na ekonomičnosti in gospodarski utemeljenosti in ne smemo gledati na to, kot na enkratno akcijo naših političnih organizacij v podjetjih.

Vsekakor drži, da tarifni pravilniki še marsikje niso taki, kot bi morali biti in jih bo treba še popravljati. Največkrat pride do takih problemov v podjetjih, kjer ni strokovnjakov, ki bi se načrtno bavili s tarifno politiko in z nagrajevanjem po

učinku. Kot kaže, imajo najboljše urejeno to vprašanje v tovarni Peko, kjer so uvedli ekonomske enote in plačujejo delavce po enoti proizvoda. Pri plačah upoštevajo tudi prihranek materiala in v kratkem času so se pokazali veliki uspehi.

Tudi v BPT so uvedli petnajst ekonomskih enot, vendar še nimajo izdelanega takega tarifnega pravilnika, ki bi vzpodbujal k večji proizvodnji vse delavce.

Naloga vseh političnih organizacij, predvsem pa ZK v podjetjih je, da nenehno spremlja način nagrajevanja in opozarja na nepravilnosti, ki se še tako pogosto pojavljajo.

bo obravnaval vlogo in nalogo ter sistem in metode dela sindikalnih podružnic. V novembru bo peti plenum posvečen zdravstvu in socialnemu zavarovanju s stališča proizvodnje in skrbi

za delovnega človeka. Na plenarnih v novembru in decembru bodo govorili o družbenem planu in proračunu občine za leto 1961 in o pripravah na občne zборе sindikalnih podružnic.

spomnimo se

10. junija 1920 se je v Beogradu začel I. kongres SKOJ.

13. junija 1943 so enote NOV in POJ prebile obroč na Sutjeski.

20. junija 1920 se je v Vukovaru začel II. kongres KPJ.

Odlok občinskega ljudskega odbora

ODLOK

o organizaciji in delu zborov stanovalcev in hišnih svetov na območju občine Tržič

1. člen

Organizacija in delo zborov stanovalcev in hišnih svetov kot organov družbenega upravljanja s stanovanjskimi zgradbami se ureja po določilih zakona o stanovanjskih razmerjih in po teh predpisih.

ZBOR STANOVALCEV

2. člen

Vsi polnoletni stanovalci stanovanjske hiše v družbeni lastnini (v nadaljnjem »stanovanjski hiše«) imajo naslednje pravice in dolžnosti:

- a) da sodelujejo v zboru stanovalcev in hišnem svetu;
- b) da volijo in so lahko voljeni v hišni svet in komisije zborov stanovalcev;
- c) da dajejo zboru stanovalcev in hišnemu svetu svoje predloge in pripombe;
- č) da zahtevajo od zbora stanovalcev ali hišnega sveta ustmeno ali pisмено poročila o upravljanju stanovanjski hiše in o drugih vprašanjih.

3. člen

Zbor stanovalcev skliče hišni svet po potrebi, toda obvezno vsakega pol leta enkrat.

Zbor stanovalcev mora biti sklican najkasneje v 8 dneh, kadar to zahteva najmanj $\frac{1}{3}$ polnoletnih stanovalcev.

V primeru, da hišni svet v določenem roku ne skliče zbora stanovalcev na zahtevo $\frac{1}{3}$ polnoletnih stanovalcev, skliče zbor stanovalcev na njihovo zahtevo stanovanjski organ občinskega ljudskega odbora.

Zbor stanovalcev, na katerem se voli hišni svet, mora biti sklican najkasneje do 31. januarja vsakega leta.

4. člen

V novih stanovanjskih zgradbah ali v zgradbah, kjer še ni družbenega organa upravljanja, skliče prvi zbor stanovalcev stanovanjski organ občinskega ljudskega odbora.

5. člen

Sklicanje zbora stanovalcev se praviloma izvrši s pisnim vabilom. V vabilu mora biti naveden dan, čas pričetka in predlog za dnevni red.

O končnem dnevnem redu sklepa zbor stanovalcev.

6. člen

Zbor stanovalcev je sklepčen, kadar je prisotna večina polnoletnih stanovalcev.

Če na zboru stanovalcev ni prisotna večina polnoletnih stanovalcev, je najkasneje v 8 dneh potrebno sklicati ponoven zbor.

7. člen

Zbor stanovalcev vodi predsednik hišnega sveta do izvolitve delovnega predsedstva. Delovno predsedstvo šteje 3 člane. V hišah, kjer je manj kot 25 polnoletnih stanovalcev, vodi zbor stanovalcev delovni predsednik.

O delu zbora stanovalcev se piše zapisnik, ki ga podpišeta delovni predsednik in zapisnikar.

V stanovanjskih hišah, kjer se prvič voli hišni svet, vodi zbor stanovalcev do izvolitve delovnega predsedstva oseba, ki jo določi stanovanjski organ občinskega ljudskega odbora.

8. člen

Zbor stanovalcev, sklican zaradi izvolitve hišnega sveta, sklepa najprej o številu članov hišnega sveta.

Volitve članov hišnega sveta se opravijo na podlagi kandidatne liste, ki jo predloži skupina 3 polnoletnih stanovalcev. Če je vloženih več kandidatnih list, glasuje zbor stanovalcev o spremembi kandidatne liste po vrstnem redu, kakor so bile liste vložene.

Volitve hišnega sveta so lahko tajne z volilnimi listki ali javne z dviganjem rok.

Če je glasovanje tajno, se izbere 3 članska volilna komisija, ki vodi glasovanje in ugotovi zaključke.

9. člen

Novoizvoljeni hišni svet se sestane najkasneje v 8 dneh po izvolitvi zaradi konstituiranja. Prvo sejo skliče najstarejši član

hišnega sveta. Hišni svet izvoli predsednika in namestnika.

Če je to potrebno, lahko hišni svet imenuje tajnika, blagajnika in stalne ali občasne komisije.

10. člen

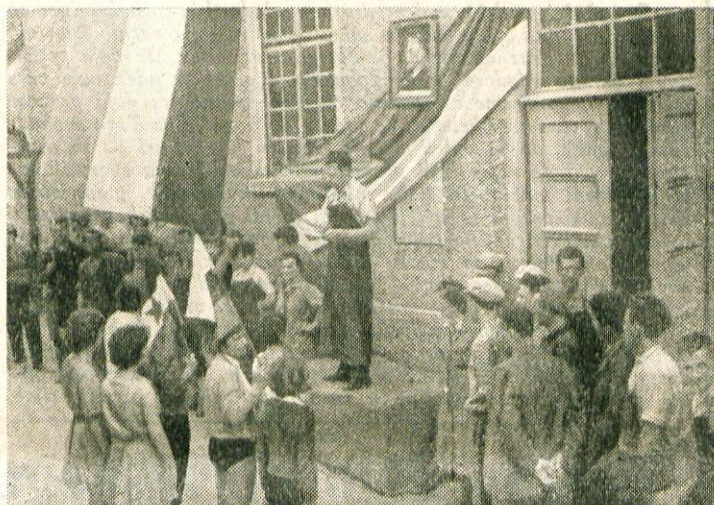
Najkasneje v 8 dneh po izvolitvi dostavi hišni svet podatke o predsedniku hišnega sveta in njegovem namestniku pristojnemu stanovanjskemu organu občinskega ljudskega odbora in pristojnemu svetu stanovanjske skupnosti.

HIŠNI SVET

11. člen

Hišni svet ima praviloma vsaka stanovanjska hiša v družbenem upravljanju.

Če več stanovanjskih hiš v družbenem upravljanju zahteva skupen zbor stanovalcev in skupen hišni svet, odloči o tem svet občinskega ljudskega odbora.

Štáfeta mladosti je obiskala vse delovne kolektive, kjer so se tudi delavci pridružili čestitkam in obljubljeni tovarišu Titu, da bodo storili še več za našo lepo socialistično domovino. Na sliki vidimo sprejem štáfete mladosti pred Tovarno finega pohištva, kjer jo pozdravlja predsednik sindikalne podružnice, tov. Zmitek

otroci o NOB

Zgodba o hrabrem partizanu Milanu Cizlju

To je resnična zgodba, povedala mi jo je mamica.

Bilo je v začetku februarja 1944. leta, ko je zbolel partizan Milan. Bil je v bataljonu Kokrškega odreda. Tako močno se je prehladil, da je dobil pljučnico. Prinesli so ga v Spodnje Venerno k Matjašku. Ze štirinajst dni se je lepo zdravil, ker je bil sam zdravnik, je vedel, kako je treba. Ko so ga obiskali tovariši, je želel iti z njimi, pa so ga le še pustili, ker je bil še zelo slaboten, vreme pa je bilo mrzlo in slabo.

Nekega dne, čisto nepričakovano, so gestapovci obkolili vso vas in začeli preiskavo v tej Matjaškovi hiši. Hišo so obkolili in pred njo postavili mitraljez. Gospodinja Pavla je tekla povedat Milanu, ta je zagrabil puško in se skril v sušilnico, kjer se suši meso. Rekel ji je: »Živega me ne bodo dobili.«

Bila je izdaja. Gospodar France je vse to videl, ko je bil ravno v drvarnici. Odločil se je teči proti gozdu, čeprav je moral skozi dva obroča gestapovcev. Posrečilo se mu je, da je ušel, čeprav so streljali od vseh strani na njega. Sedaj pa ubogi Milan in gospodinja Pavla! Gestapovci so vdrl v hišo, ženi Pavli so se nalogali, da so ji moža ustrelili, ko je ravno kruh dajala v peč. Takrat poč v sušilnici. Milan je videl, da ni druge pomoči in — gestapovci so že odpirali vrata. Sam se je ustrelil v glavo, kri pa je pritekla po dimniku na ognjišče.

Zena Pavla je bila čisto iz sebe. Mislila si je: sedaj je tako konec vsega.

Gestapovci so vsa vrata sušilnice prestrelili. Tako so prišli do mrtvega Milana.

Privlekli so ga na vrt pred hišo, ga še tam streljali in br-

cali. Nato so ga pustili in pevaajo odšli. Zbrali so se ljudje iz vasi in hrabrega partizana Milana umili, zavili v čiste rjuhe in ga pokopali. Tolažili so gospodinjko Pavlo, ki je bila čisto obupana. Zvedela je, da je mož še živ, čeprav samo za tri tedne. Padel je v borbi pod Storžičem 28. februarja 1944. leta. Pozneje so njegove ostanke prepeljali na kriško pokopališče. Njegovo ime

pa je vpisano na spomeniku padlih v Križah.

Ostanke pokojnega Milana so odpeljali v Celje, kjer je popeljal živel. Na Matjaškovo hišo pa so vklesali ploščo, da Milanovo ime in njegova hrabrost ne bosta nikoli pozabljena. Izdajalec pa je tudi dobil zaslužen plačilo za svoje zločinsko delo.

Tone Ribnikar,
učenec III. razreda

Bil sem kurir

To je bilo med drugo svetovno vojno, leta 1942. Moral bi oddati zelo važno pismo. Komandant Šercerjeve brigade mi je obljubil, če bom dano nalogo dobro izvršil, da mi bo podaril mitraljez FIAT. Šel sem po hosti ter razmišljal. Nenadoma je za menoj zašumelo. Ozrl sem se, tik za menoj je molela izza grmovja brzostrelka. Hitro sem jo pobrisal naprej. Krogle so švigale mimo mene. Tedaj sem začutil v roki pekočo bolečino. Odrezal sem si kos srca in si roko za silo ovil. Tedaj sem še le videl, v kakšni nevarnosti sem bil. Obkoljen sem bil tako, da so ležale brzostrelke pri brzostrelki, a tega prej še opazil nisem. Pred menoj se je pomikalo nekaj zelenega. Hitro skočim na

drevo. Malo počakam in vidim švabsko kapo. Puško maslonim na drevo in sprožim. Tedaj sem še nekaj opazil; pred menoj so Nemci, za menoj tudi. Imam švabsko puško in obleko. Pa sem si mislil: Prevaril jih bom! Zakričal sem edino švabsko besedo, kar sem jih znal: »Halt!« Nemci so mislili, da sem njihov vodja in so me mirno pustili naprej.

Še isti dan sem srečno prinesel pismo v Vrhovni štab. Dobil sem mitraljez FIAT in še tisti dan smo pregnali švabe.

Komandant pa me je poslal v 6. Udarno divizijo.

Vidite, takrat sem bil star 14 let.

Aleksander Puškarovič

ra, ki je pristojen za stanovanjske zadeve.

Mandat hišnega sveta traja 1 leto.

12. člen

Najkasneje v 14 dneh po izvolitvi prevzame novoizvoljeni hišni svet stanovanjsko hišo v upravljanje.

O primopredaji se napravi zapisnik, ki ga podpiše prejšnji in novoizvoljeni predsednik hišnega sveta. Istočasno se opravi popis inventarja, kolikor obstoja in zapisniško ugotovi stanje zgradbe in skupnih naprav.

Če se iz kakršnihkoli razlogov ne more izvršiti primopredaje poslov upravljanja od prejšnjega na novi hišni svet, je potrebno v 8 dneh po preteku roka za primopredajo obvestiti stanovanjski organ občinskega ljudskega odbora, da podvzame ustrezne ukrepe.

13. člen

Predsednik hišnega sveta organizira in vodi delo hišnega sveta. Predsednik ima zlasti te pravice in dolžnosti:

- a) predstavlja hišni svet kot družbeni organ upravljanja;
- b) skrbi za sklicanje in pripravo gradiva za seje hišnega sveta;
- c) vodi seje hišnega sveta;
- d) skrbi za izvajanje sklepov hišnega sveta in zbora stanovalcev;
- e) skrbi, da hišni svet in stanovalci spoštujejo določila zakona in drugih predpisov, ki urejajo delo hišnih svetov in stanovalcev.

Kadar je predsednik odsoten, opravlja te pravice in dolžnosti njegov namestnik.

14. člen

Člani hišnega sveta imajo pravico in dolžnost prisostvovati delu hišnega sveta, sodelovati v razpravi, dajati predloge in odločati o delu in sklepih hišnega sveta.

Člani hišnega sveta imajo pravico biti izvoljeni v komisije, ki jih postavlja hišni svet ali zbor stanovalcev.

15. člen

Če se član hišnega sveta ne more udeležiti seje hišnega sveta, mora o tem obvestiti predsednika.

Če se član hišnega sveta neredno udeležuje sej in zanemara svoje dolžnosti, lahko hišni svet predloži zboru stanovalcev njegov odpoklic.

O ugovorih glede odpoklica odloča svet občinskega ljudskega odbora, pristojen za stanovanjske zadeve.

16. člen

Hišni svet dela na sejah. Predsednik hišnega sveta sklicuje seje po potrebi, najmanj pa enkrat vsake 3 mesece.

Vabilo za seje mora vsebovati poleg časa in kraja tudi predlog dnevnega reda.

Na vsaki seji je potrebno prebrati sklepe prejšnje seje ter poročati o njihovi izvršitvi.

17. člen

Seja je sklepna, če je navzoča večina izvoljenih članov. Sklep je veljaven, če je zanj glasovala večina prisotnih članov.

Kadar hišni svet sklepa o uporabi sklada za popravila, je sklep veljaven, če je zanj glasovala večina vseh članov hišnega sveta, vstevši člane — predstavnike gospodarske organizacije ali ustanove, ki prispeva k vzdrževanju stanovanjske hiše.

18. člen

Če stanovanjski organ občinskega ljudskega odbora ugotovi, da kak sklep hišnega sveta ni v skladu z načeli dobrega gospodarjenja ali z obstoječimi predpisi, lahko zadrži njegovo izvršitev ter predlaga hišnemu svetu, da tak sklep spremeni ali odpravi.

Če hišni svet tak sklep ne spremeni, lahko stanovanjski organ zahteva sklic zbora stanovalcev, da razpravlja o tem ter sprejme ustrezno priporočilo hišnemu svetu.

19. člen

O seji hišnega sveta se vodi zapisnik. Zapisnik vsebuje: dan in čas seje, prisotnost članov, dnevni red, sklepe in posebne prigovore posameznih članov (ločeno mnenje).

Zapisnik se vodi v posebni knjigi sejnih zapisnikov.

Zapisnik podpišeta predsednik in zapisnikar.

20. člen

Za administrativno in finančno poslovanje uporablja hišni svet okroglo štampiljko, v kateri je vtisnjeno besedilo organa upravljanja (hišni svet), ulice, hišne številke, mesta oziroma naselja, kjer se nahaja stanovanjska hiša.

21. člen

Vse finančno poslovanje opravlja hišni svet preko komunalne banke, pri čemer se ravna po ustreznih predpisih in navodilih.

Hišni svet pooblasti enega ali več svojih članov in njihove namestnike za podpisovanje bančnih listin.

22. člen

V stanovanjskih hišah, kjer niso bili doslej izvoljeni hišni sveti, opravlja najnujnejše administrativne in finančne posle (pobiranje najemnine, odvajanje v banko, sprejemanje pošte, itd.) do izvolitve hišnega sveta oseba, ki jo pooblasti stanovanjski organ občinskega ljudskega odbora.

23. člen

Pooblašča se svet za komunalne zadeve, da daje tolačenje in podrobnejša navodila za izvajanje tega odloka.

24. člen

Ta odlok stopi v veljavo v 8 dneh po objavi v Uradnem vestniku okraja Kranj.

Predsednik ObLO
Lovro Cerar l. r.

Sklepi sej ObLO Tržič

Gostišče »Pri Gašperinu« Tržič, Blejska c. 3, ki je bilo ustanovljeno z odločbo bivše mestne občine Tržič št. 2549 z dne 27. decembra 1953, preneha s poslovanjem 30. aprila 1960 ter preide v redno likvidacijo.

V likvidacijsko komisijo se imenujejo:

predsednik:

Jože Silar, odbornik ObLO

Tržič

člana:

Stibelj Gašper, član sveta za blagovni promet ObLO Tržič, Ribnikar Vinko, uslužbenec ObLO Tržič

Nogometnemu društvu Tržič se izda garancijska izjava za najetje kratkoročnega posojila v znesku 3.000.000 din, ki ga potrebuje za organizacijo tombole.

Stanovanjski skupnosti »Ravne« Tržič se začasno dodeli v uživanje del parcele št. 395/1 in 391 k.o. Tržič za ureditev otroškega igrišča.

Prošnja Stranski Metke iz Svetih, št. 31 pri Medvodah se zavrne kot neutemeljena. Parcelo št. 283/1 in 283/2 k.o. Križe se da pod upravo občine Tržič kot družbena lastnina. Okrajnemu javnemu pravobranilcu pa se da predlog, da v imenu občine izvrši vpis v zemljiško knjigo. Omenjeni parceli se dodelita v uživanje Kmetijski zadrugi Tržič.

Komunalnemu podjetju Tržič se dodeli v uživanje parc. št. 484/1 k.o. Križe in št. 9 k.o. Kovor z obstoječimi zgradbami

na teh parcelah. Parcela št. 177 k.o. Tržič pa se ne more dodeliti iz urbanističnih razlogov.

Za upravnega organa zadruženega doma in doma Partizan v Križah, stoječa na parc. št. 7/2 in 14/3 k.o. Križe se določi KZ Tržič s tem, da TVD Partizan Križe obdrži v popolni upravi in uporabi telovadnico, dve garderobi in slačilnico, kakor tudi pravico do uporabe zemljišča parc. št. 7/2 in 14/1, ako se preuredi to zemljišče za športno igrišče. Zemljiškoknjižno stanje za parc. št. 14/1 k.o. Križe se uredi z Zibertom Cirilom in sicer na osnovi izvršene cenitve z dne 26. oktobra 1956 ter menjalne pogodbe za parc. št. 590/2 k.o. Žiganja vas.

Sklep, da se parc. št. 361 k.o. Tržič, ki je last Ivanke Elsnerjeve, Janke Staretove in Nade Zajčeve, vsako do 1/3 odkupi za 108.090 din. V tej ceni je započena tudi vrednost na tem zemljišču obstoječega gospodarstvenega posloplja.

Sklep, da se za uporabnika vodnih naprav — industrijskega kanala v Retnjah; jeza, razbremenilne zatvornice in kanala od zatvornice do iztoka v strugo Bistrico, določi tovarna Peko Tržič. Prav tako se prenese na tovarno obutve Peko Tržič pravica in dolžnost do souporabe vodne turbine, ki služi za pogon strojev obeh obratov. Prenos pravic in dolžnosti do vodnih naprav in vodne turbine se določi z 31. decembrom 1960.

TUDI TAKO NE BI SMELO BITI

V »Mesecu poklicnega usmerjanja mladine« od 20. aprila do 20. maja 1960 je organiziral Okrajni zavod za delo izlet na razstavo poklicev v Novo mesto in pri tem želel, da bi čimveč učencev osnovne šole obiskalo to razstavo. Vse stroške je kril Okrajni zavod za delo.

In res: iz Kranja je odšlo 340 učencev, z Jesenic 260, Radovljice 160, Škofje Loke 180, dalje še iz Bleda in Bohinja (teh števil si nisem zapomnil), Tržič pa naj bi dal naslednje število:

Osn. š. heroja Bračiča:

vseh učencev je 527

VII. in VIII. razred šteje 89 učencev v Novo mesto naj bi šlo 11 učencev

Osn. š. heroja Grajzerja

vseh učencev je 458

VII. in VIII. razred šteje 66 učencev v Novo mesto naj bi šlo 15 učencev

Osnovna šola Križe:

vseh učencev je 339

VII. in VIII. razred šteje ?? učencev v Novo mesto naj bi šlo 10 učencev

Za teh 36 učencev naj bi bilo 14 spremljevalcev, tako da bi šla iz Tržiča skupina 50 ljudi. Če primerjamo samo številki iz Škofje Loke (190) in Radovljice (180), pa industrijo teh mest, se res zaprepasčemo vprašujemo, zakaj tako? TAKO NE BI SMELO BITI!!! Po posredovanju pomočnika direktorja Okrajnega zavoda za posredovanje dela v Kranju tov. Mokorela, smo zadnji dan, 16. maja, dosegli, da so šli vsi osmi razredi v Novo mesto. Tako smo imeli 64 učencev in 6 spremljevalcev, skupaj 70 ljudi, kar je še vedno premalo za Tržič.

Tov. Erika Mežek je gotovo računala s tem, da so naši učenci na številnih ekskurzijah videli delavce mnogih poklicev pri delu in jim morda zato ni potreben ogled razstave poklicev v Novem mestu.

Drugo so napačne informacije glede pisanja nalog o poklicih: Šele v četrtek, ko smo obiskali tržiško razstavo, smo izvedeli, da bodo učenci pisali neko nalogo in najboljši bodo šli za nagrado na razstavo v Novo mesto.

V ponedeljek pa je pomočnik direktorja Okrajnega zavoda za posredovanje dela tov. Mokorela pojasnil, da so za naloge o poklicih določene posebne denarne nagrade, v Novo mesto pa naj bi šli vsi...

In končno javno vprašanje: ali je upravni odbor Zavoda za posredovanje dela v Tržiču sploh (uradno in na kateri seji) vedel, da bo priredil razstavo v Tržiču? Janez Grum

NAŠ VESTNIK POSTAJA VEDNO BOLJ RES NAŠE GLASILO. KOLIKO JE ŠE PROBLEM OV KATERIH BI BILO VREDNO PISATI! PIŠITE O TEH STVAREH, VAŠE PRISPEVKE BOMO HONORIRALI.

»TAKO NE BI SMELO BITI«

Tovariš urednik!

V št. 9 »TRŽISKEGA VESTNIKA« z dne 19. maja t. l. je na strani 6 članek »Tako bi ne smelo biti«. V tem članku se grobo napadajo prosvetni delavci, poleg tega pa so v njem tudi povsem lažnive trditve, zato dovolite, da prispevamo naslednje vrstice in tržiško javnost o vsem točno informiramo.

»V počastitev 27. aprila, obletnice ustanovitve OF in 1. maja delavskega praznika, smo letos prvič organizirali množične proslave šolske mladine iz vse občine. Programi so obsegali spominske slovesnosti ob spomenikih padlih v NOB in izlet v bližnjo okolico. Tako je 26. aprila odšlo preko 1300 učencev iz vseh šol tržiške občine v razne smeri: pod Storžič, Gozd, Kovor, Begunje, Podljubelj, Čegeljše-Kal, Dolino in Lom. Pri tem so sodelovali tudi nekateri člani ZB NOV, ki so imeli ob komemoracijah spominske govore, medtem ko je šolska mladina izpolnila ostali program. Izleti in komemoracije so bile od strani učitelstva dobro pripravljene in otroci ponovno opozorjeni na red in disciplino. Tako je med drugim skupina učencev, ki so jo sestavljali učenci 3. in 4. razredov osnovne šole heroja Grajzerja, skupno okrog 150 učencev, odšla na Čegeljše, kjer je bila pred spomenikom spominska slovesnost. Nato so krenili proti Kalu. Med potjo so se srečali s skupino učencev iz šole heroja Bračiča, na Kalu so se sešli tudi z učenci osnovne šole iz Podljubelja. Tako se je na Kalu zbralo nad 200 otrok, kar je bilo tudi v smislu načrta, naj se otroci iz različnih šol v občini pobiže spoznajo. Po prihodu na Kal so tovarišice otroke ponovno opozorile, naj se ne oddaljujejo od kože in jim napovedovale tudi točen povratek domov. Razumljivo je, da za vse otroke ni bilo prostora v kočih, zato so posedli zunaj nje, se namalicali in igrali. Ob času odhoda so po precejšnjem trudu dobile tovarišice otroke skupaj, nekateri učenci namreč niso upoštevali navodil, ter odšle z njimi proti domu. Zaradi ozke poti niso mogli hoditi v vrsti, zato se je vodstvo razdelilo. Nekaj spremljevalcev je šlo spredaj, drugi zadaj. Ti so pred odhodom ponovno pregledali kočino in okolico, če ni morebiti kak otrok ostal na planini. Ker vsi otroci ne hodijo enako hitro, ni bilo mogoče voditi evidence nad vsakim posameznikom po poti navzdol. Med potjo proti domu so se otroci ustavili še pri neki partizanski materi ter ji zapeli nekaj partizanskih pesmi. Nato so nadaljevali pot. Ob prihodu v Tržič pa tovarišice otroke niso preštele, ker so ti iz raznih področij mesta in bližnje okolice in so zato izbrali najkrajšo pot do doma, ki so jo že večkrat prehodili hoditi s starši, s sošolci ali sami. Z ostalimi otroki pa se jih 11 ni vrnilo pravočasno domov. Ugotovljeno je, da so se med potjo skrili ali pa se kako drugače izmaknili kontroli ter se vrnili nazaj. Dalje je ugotovljeno, da so nekateri teh otrok povedali staršem že pred odhodom, da bodo ostali na Kalu, ker so bile drugi dan že počitnice. Ti so seveda pregovorili še ostale sošolce, da so se jim pridružili. Med temi 11 učenci je nekaj takih, ki silno slabo vplivajo na sošolce in so že v šoli nedisciplinirani ter se radi potepajo, in

tem so sledili tudi tisti, ki se sicer podreajo šolski disciplini. Če bi otroci povedali spremlja-jočemu učitelstvu, da želijo ostati na Kalu, kjer je sedaj Mladinski planinski dom in ga otroci smatrajo nekako za svojega, potem bi bila stvar drugačna. Tako pa so skrivali svoje namere in obenem zapeljali še druge. Tovarišice, ki so otroke vodile, so dovolj skrbne in vestne. Skozi vse šolsko leto prirejajo razne ekskurzije in izlete v bližnjo in daljnjo okolico, da celo izven okraja in republike, pa doslej še ni bilo nikakih nerednosti.«

Na skupni seji šolskega odbora in učiteljskega zbora, ki so ji prisostvovali tudi starši prizadetih otrok (razen Erike Me-

žek), se je obravnavala ta zadeva in se je ugotovilo naslednje:

1. prireditve in izlet 26. aprila t. l. sta bila pripravljena skrbno in v redu;

2. pomanjkljivost od strani učitelstva je bila le v tem, da niso prešteli otrok ob vrnitvi v Tržič (razlog je obrazložen že zgoraj).

3. Večina prizadetih staršev je drugačnega mnenja kot Erika Mežek, ki piše: »Vsa sreča za starše, pedagoge in otroke, da smo jih pripeljali (namreč otroke) ob dveh ponoči domov. Starši so mnenja, naj bi jih le obvestili o tem, da so njihovi otroci na varnem, potem pa naj bi jih pustili spati in zjutraj spremlili domov. To bi bilo vsekakor pametneje, kot pa da so jih dvignili iz trdega spanja, nato večini otrok nudili spremstvo le do ceste, nakar so otroci sami ubrali pot skozi predor in dalje proti Tržiču sredi noči.

4 šolski odbor, učiteljski zbor in večina prizadetih staršev ugo-

tačljajo, da je pisanje Erike Mežek skrajno zlonamerno in žaljivo, ter ugotavljajo dalje, da imenovana nima kvalifikacij ocenjevati prosvetne delavce.

5. šolski odbor, učiteljski zbor in večina prizadetih staršev ugotavljajo, da je lažniva trditev, ki jo iznaša Erika Mežek o slabšem ocenjevanju prizadetih učencev in o »dveh okrog ušes«. Nihče ni dobil dveh okrog ušes, učenci pa bodo ocenjeni iz posameznih predmetov z ozirom na svoje znanje, iz vedenja pa nedisciplinirani učenci res ne zaslužijo odlične ocene.

6. pozivamo Eriko Mežek, da neresnične trditve in žalitve na rovaš prosvetnih delavcev, ki jih iznaša v svojem pisanju v naslednji številki »TRŽISKEGA VESTNIKA« prekliče.

Solski odbor	Učiteljski zbor
osnovne šole	osnovne šole
her. Grajzerja	her. Grajzerja
v Tržiču	v Tržiču

Še enkrat: »Tako ne bi smelo biti«

Učiteljski zbor Osnovne šole heroja Bračiča v Tržiču je na svojem delovnem sestanku, dne 20. maja 1960, med drugim tudi obravnaval zgoraj navedeni članek in daje naslednjo izjavo:

1. Ni res, da so šli otroci obeh šol na Kal, res pa je, da so šli nekateri razredi obeh tržiških in podljubeljske šole na Kal.

2. Ni res, da je bil to športni dan, res pa je, da je bil to skupen prvomajski izlet vseh šol v občini, o katerem je bila dobro poučena komisija za izvedbo pri prvomajski proslavi pri SZDL. Namen tega izleta je bil, da bi obiskali spomenike padlih borcev, nato pa izvedli krajše izlete po navodilih, ki smo jih dobili preko občinskega in okrajnega sveta za šolstvo od republiškega sveta za šolstvo. Naše šole so obiskale naslednje kraje:

1. Kovor: Osn. š. h. Bračiča, Križe, Lom

2. Gojzd: Osn. š. h. Bračiča, Križe

3. Draga: Osnovne šole Podljubelj, Leše, Kovor, Dolina (z avtobusom), Križe (s kolesi)

4. Čegeljše-Kal: Osn. š. heroja Bračiča in Grajzerja ter Podljubelj

5. Ljubelj: Osn. š. h. Bračiča in Grajzerja ter Kovor

6. Lom: Osn. š. h. Bračiča in Grajzerja

7. Pod Storžič: Osn. š. heroja Bračiča

3. Niti en učitelj Osnovne šole heroja Bračiča ni bil zvečer obveščen o tem, da so ostali otroci na Kalu. To je razumljivo, ker ni noben učenec naše šole ostal tamkaj. V zadnjih dveh letih je šola organizirala preko 100 ogledov in ekskurzij brez vsakega delikta. Ob priliki ogleda razstave poklicev v Novem mestu so se v gostilni Košak celo zanimali od kod so dekleta, ki se tako dostojno obnašajo. To so bile naše učenke VIII. razreda.

Če torej ni bil nihče obveščen o dogodku na Kalu in zatore ni

mogel nuditi kakršnekoli pomoči pri iskanju otrok, odklanjamo podle in zlonamerne izjave tov. Erike Mežek, ki hoče s tem blatiti ves učiteljski kader v Tržiču. Take klevete so se pojavljale v dobi kapitalizma in človek, ki jih piše, ne spada v današnji čas.

4 Od teh 10 otrok, ki so izostali, je že v tem času eden odšel v vzgojni zavod, več med njimi pa jih je, ki kažejo znake težko vzgojljivih. Tov. Erika Mežek omenja, da so starši dali otrokom s seboj malico, res pa je tudi to, da je DPM priskrbelo za vsakega otroka mlečno štručko, salamo in čaj. Če pa tov. Erika Mežek misli, da so s tem starši izpolnili svojo dolžnost, bi jo poučili vsaj toliko, da je prehrana otroka pač minimalna, kar mu družina more dati in najmanj, kar je potrebno, je to, da otroka pouči, naj na izletu, ekskurziji itd. točno izpolnjuje navodila učitelja, ki ekskurzijo vodi.

5. Odločno pa odklanjamo, da bi nas ocenjevale matere, ki javno po listih zlonamerno posplošujejo to ali ono pomanjkljivost in kakor je videti iz članka

uživajo nad tem, da bi rušili ugled »tržiških pedagogov«!

Učiteljski zbor
Osnovne šole heroja Bračiča
Tržič

2.—3. junija: ameriški barvni CSP film KRALJ IN JAZ

4.—6. junija: italijanski barvni SCP film DEZEVEJE PRIHAJA

7.—8. junija: ameriški barvni film VISOKI JEZDEC

9.—10. junija: ameriški barvni film PRINC IN IGRALKA

11.—13. junija: italijanski barvni SCP film TOSCA

14.—15. junija: jugoslovanski film KRVAVA SRAJCA

16.—17. junija: ameriški barvni SCP film IZGINJAJOCA PRE-RIJA (za šolsko mladino ob 15.30)

16.—17. junija: francoski film OGLEDALO Z DVEMA OBRAZOMA.

Člani našega Avo-moto društva so spremljali štafeto na njeni poti in ji dali s tem še svečanejši videz

KAKO NAJ BISE RAZVIJAL NAŠ TURIZEM

KAKO GLEDAJO NAŠI OTROCI NA RAZVOJ TURIZMA V TRŽIČU

Večkrat se vprašamo, zakaj v Tržiču ni tako, kot bi lahko bilo. Saj ni grdo mesto, nasprotno, ima celo lepe turistične točke, toda... Ta »toda« je uganka, ki se pa že razvzolja in lahko upamo, da Turistično društvo ne bo slepo zanjo.

Večkrat se je že zgodilo, da je prišel tujec k nam; ker mu je tukaj ugajalo, je hotel ostati za dan ali dva pri nas, da si ogleda tudi okolico. Povprašal je v restavraciji za prenočišča. Dobil pa je nezadovoljiv odgovor: »Na žalost...« Da, tudi to se dogaja! No, potem si je tujec mislil: »Če že nimajo prenočišč, bom spil »dva deci« in bom potem odšel drugam povprašat.« Natakara mu je res prinesla »dva deci«, toda v umazanem kozarcu, tako da ga je gost pustil na mizi in odšel.

Ne vem, zakaj ni nihče pozoren na te dogodke. Kaj bi jih res toliko stala zidava novega udobnega hotela s prenočišči in

gostoljubnim osebjem. Po mojem ne, saj bi potem ljudje raje zahajali k nam in bi se stroški krili.

Potem bi prišla v poštev še okolica sama. Recimo Zelenica. Vsako zimo so na plazju smučarske tekme: republiške, mednarodne..., a ubogi tekmovalci morajo na start peš. Saj se je že govorilo o žičnici, zakaj je le glas utihnil? Na vsak način bi tudi to pripomoglo k tržiškemu turizmu. Isto bi lahko še rekli za dirke na Ljubelju in marsikatero drugo stvar.

Pa pustimo Turistično društvo in pogledimo malo okrog sebe. O, kaj vse bi lahko storili za lepši videz našega mesta. No, n. pr. avtobusna postaja. Kako lepo je bilo, ko so napravili »kote« s parki in klopco za utrjene obiskovalce. Sedaj je to uničeno. Klopki so polomljene, barva odrgnjena, trava pomendrana, in rože so za nekatere — poljske cvetice. Najbolj čudno

je, da se tudi starejši ne ozirajo na naraščajoči turizem. Navadno so samo otroci tisti, ki skakačejo po prepovedanih mestih in uničujejo družbeni inventar, pa sem opazila, da ni tako. Zadnjič sem zagledala tovarišico, ki se je z vnuikom igrala na travi. Ni je motilo, da je na tabli pisalo: »Ne hodi po travi«. Res primeren prostor je naša. Se več je takih stvari, o smeteh, ki jih mehanično odmetavamo na cesto itd.

Iz vsega tega bi lahko dobili pet točk:

Skrbimo za snago v Tržiču;

Ne bodimo otročji in ne uničujemo družbenega inventarja;

Pazimo, da bodo tujei dobili lep vtis o našem gostinstvu;

Zgradimo hotel s prenočišči;

Poskrbimo, da bo naša okolica privlačnejša.

Če bi se tega držali, bi imel Tržič lahko več obiskovalcev.

Učenka 7. razreda

S Turističnim društvom na Plitvička jezera

Letošnji dvodnevni avtobusni izlet Turističnega društva je imel namen seznaniti udeležence, naše turistične delavce, z zanimivostmi in lepotami sosednje republike Hrvatske, med katerimi slove zlasti Plitvička jezera. Prvi dan, v soboto 14. maja zjutraj jih je vodila pot najprej proti Zagrebu. Med potjo so se ustavili na Otočcu pri Novem mestu in si pred Zagrebom ogledali še Mokrice. V Zagrebu so dopoldne obiskali pomladanski velespej s posebno razstavo »Družina in gospodinjstvo«, popoldne pa zoološki vrt v Maksimiru. Vožnjo so nadaljevali skozi Karlovac in še pred večerom prispeli v Slunj. To mesto ob Slunjski je zanimivo tako po svoji vlogi, ki jo je imelo v preteklosti, kot po naravnih lepotah in svojem hitrem razvoju v sedanosti. Ze ko se približaj Slunju, se ozreš skozi okno avtobusa in občuduješ številne slapove, v katerih pada Slunjsica v Korano. Čez Korano zapelje avtobus že čez novi most, prav tako pa bodo zgradili nov most tudi čez Slunjsico. Prav prijazna je tudi hotel, v katerem so udeleženci izleta povečerjali in prenočili. Upravnica hotela je Slovenka in so bili izletniki morda zato v hotelu »Slunjsica« še posebno dobro postreženi.

Drugo jutro je bilo treba prevoziti le še 35 km, pa se je avtobus ustavil pred novim hotelom »Plitvice«. Sicer so prišli sem občudovat lepoto jezer in slapov, v katerih pada voda iz jezera v jezero, toda nehoti pritegne tvojo pozornost najprej lepota tega nadvse luksuznega hotela! Ti prostori, ta notranja oprema in te terase! Vendar — naprej, k največjemu izmed jezer, h Kozjaku, tik pod hotelom. Tu se prične pravzaprav že druga skupina jezer, Gornja jezera, medtem ko so Doljna jezera ostala že zadaj. Avtobus naj kar prazen nadaljuje pot po cesti, izletniki se raje napotijo po sprehajališčnih poteh ob jezerih, občudujoč drugega za drugim, vmes pa množico slapov, večjih in manjših v temnem gozdnem okolju. Dve uri nepopisnega

užitka je pomenil ta sprehod do vrha, do spomenika Vladimiru Nazorju, kjer je izletnike že pričakoval tovariš Mirko z avtobusom, da jih popelje dalje.

Pot je peljala zdaj preko Like. V Otočcu na Gackem polju je bil spet kratek postanek in prav tak postanek seveda na prevalu Vratniku, od koder se cesta spusti po pobočju Velebita 700 m globoko v Senj in od koder prvič zagledaš morje.

V Senju je izletnike že čakalo kosilo. Kaj več pa se tu niso ustavljali, temveč so nadaljevali pot po jadranski magistrali, avtomobilski cesti, speljani ves čas ob obali, skozi Novi, Selce in Crikvenico in potem krog Bakarskega zaliva na Reko. Ni se še mudilo domov — bil je še dan — in se je avtobus ustavil

še na Reki. Saj Reko več ali manj vsakdo pozna, vendar se vsak rad ustavlja ob številnih ladjah in jih ogleduje. Obalo Jugoslovanske mornarice prav ta čas asfaltirajo in olepujejo in bo imela, ko bodo dela končana, prav lep videz. Slednjič se je sonce začelo bližati zahodu in tako je bilo tudi teh dveh dni konec. Oziroma še ne povsem. Med potjo domov je vedel nekdo za gostilno v dolini Notranjske Reke, kjer postrežejo gostu s pravim kraškim prustom in pravim kraškim teranom. Zakaj se torej izletniki ne bi ustavili še tod in pokušili še teh dvoje specialitet, ko so ravno na poti čez slovenski kras? Bili so res odlično postreženi, tako so svoje potovanje zaključili v najboljšem razpoloženju.

Lepa manifestacija petja in simfonične glasbe

Turistično društvo je ponovno pripravilo za Tržičane prijetno presenečenje. Tokrat je prvič gostoval simfonični orkester Slovenske filharmonije iz Ljubljane, ob sodelovanju opernih solistov. Kljub temu, da je bil koncert razmeroma proti koncu sezone, je bila dvorana Cankarjevega doma skoraj polna. Še posebej je bilo razveseljivo, da smo med poslušalci opazili precejšnje število mladine, kar je edino pravilno, da se na ta način tudi naši mladi rod seznanijo z resnimi in umetniškimi stvaritvami glasbene dejavnosti. Hvalevredno je bilo, da je večina poslušalcev pozorno in z zanimanjem sledila izvajanju koncertnega sporeda. Nedvomno je bil spored primerno izbran za tržiško koncertno občinstvo, saj je slišalo nekatere poznane in popularne melodije, ki so že kar priljubljene.

Za uvod je simfonični orkester odigral pod vodstvom dirigenta Zvonimira Cigliča čudovito Beethovno uverturo Egmond. To je mogočno muzikalno delo velikega Beethovna, ki je nastalo

leta 1910. Je del scenske glasbe k Gothejevi dramji in se začel za lirčno introdukcijo, kateri sledi razburkani Allegro. Ta tema prikaže glasbeni lik junaškega grofa Egmonda, ki hoče svoje ljudstvo osvoboditi izpod jarma španskega guvernerja Albe. Vmes se prepleta motiv nežne Klare in ob skupni soigri Egmontove teme raste glasbeno delo. Višek v uverturi je prikazan z razgibanim in mogočnim muzikalnim izrazom v trenutku ko glasbeno ponazarja Egmondovo bojvito odločnost, pa tudi njegovo smrt na Bruselskem trgu. Uvertura se zaključuje z zmagovito apoteozo. Prijetno je presenetil operni basist Danilo Merlak, ki je zapel arijo Don Basilija znanega ustvarjalca italijanskih oper Gioacchina Rossinija. Solist poseduje prijeten glasovni material in je bil tako veren interpret Rossinijevega komičnega prednosa. Občinstvo je solista spontano nagradilo z aplavzom. Sledila mu je nam že znana sopranistka Vilma Bukovčeva, ki je tokrat ponovno navdušila občinstvo s svojim petjem in tako spet potrdila svoj sloves, ki ga

uživa med ljubitelji operne glasbe. Še dolgo nam bo ostala v spominu krasno odpeva arija Rusalka iz istoimenske opere priljubljene češkega romantika Antonina Dvořaka. Kazno je, da njej zelo pristojajo arije z dramatičnim viškom, ko se pevec mora ves predati globokemu čustvenemu dojmu, poln nežnega in občutljivega muzikalnega izpovedovanja, od katerih se zahteva visoka pevška kultura. V naslednji točki koncertnega sporeda sta nastopila Vilma Bukovčeva in tenorist Drago Čuden, ki sta odpela duet Butterfly in Pinkertona iz Puccinijeve opere Madame Butterfly s tako dramatično silo, da sta požela pri poslušalcih velik aplavz.

Simfonični orkester je za zaključek prvega dela zaigral še simfonično pesnitev domačega skladatelja Arniča, komponirano na znano Prešernovo besedilo Povodni mož. Ta skladba je po kompozicijski plati zelo zanimivo delo v katerem skladatelj zelo spretno muzikalno obdelal uso do prevzetne Urške. Dirigent se je zelo potrudil, da je skladba zaživela v vsej svoji pravilni pristnosti. Sledil je kratek odmor, nakar je simfonični orkester za uvod drugega dela koncertnega večera zaigral popularni intermezzo Cavalleria rusticana priljubljene italijanskega komponista Mascagnija. To delo se mnogokrat izvaja na koncertih, ker s svojo značilno umirjeno melodiko vedno zapusti pri poslušalcih sproščeno duševno ravnotežje. Dirigent se je zares potrudil, da je orkester to skladbo zaigral v vsej svoji zvokovni in dinamični pristnosti. Sopranistka Vilma Bukovčeva nam je zapela arijo Lize iz opere Pikova dama skladatelja Čajkovskega. Ponovno so se poslušalci lahko prepričali o njeni globoki pevski interpretaciji. Kot viden in zaznaven vsebinski kontrast lirične razpoložnosti je bila na sporedu za Tržičane, ki so radi veseli še posebej zanimiva komična točka iz Smetanove opere Prodana nevesta. V duetu sta jo izvajala ljubljanska operna solista tenorist Drago Čuden in basist Danilo Merlak. Njihovo izvajanje je bilo prav posrečeno značilno za vaške snubače, kot sta bila Janko in Kecal. Bila sta deželna zares spontanega odobravanja, ker sta svoj solistični part tako skladno in z bogato mimiko predočila tradicionalni vaški običaj ženitovanjskega problema, ki sloni na težnji, samo da je nevesta »bogata«. Za zaključek koncertnega sporeda je orkester odigral znano Kozinovo simfonično skladbo Bela Krajina. Ta skladba je vzeta iz ciklusa spominov iz dni borbe, kakor jih je skladatelj sam doživljal. Naslov sam pove, da je v tem delu muzikalno obdelano obdobje ko je borba narodnoosvobodilne vojne bila na tem koščku že osvobodene slovenske zemlje. To delo je veličastna izpoved borbe slovenskega naroda za njegovo končno osvoboditev in bo po svoji vsebini služila še poznim rodovom, kako si je slovenski narod za ceno težkih žrtve priboril svobodo.

Koncert je nedvomno zapustil pri občinstvu prijeten vtis, saj so vsi nastopajoči vložili mnogo truda in ljubezni pri izvajanju posameznih točk. V znak hvaležnosti in priznanja je predstavnik Turističnega društva izročil vsem solistom darila in izrazil željo, da nas v doglednem času spet počaste s svojim obiskom.

V Begunjah

Pred kratkim so v Begunjah odprli muzej, ki prikazuje, kakšne grozote in barbarska dejanja so počenjali nacisti z našim nedolžnim ljudstvom. Ob tej priložnosti in v spomin prof. Jožetu Steru je napisal nekaj spominov iz begunjskih zaporov tov. Andrej Tišler.

Srečala sva se nekega dne pred tržiško lekarno konec januarja 1942. leta. Na vprašanje »kako in kaj« mi je odvrnil: »Veš, delati je treba za narodno osvoboditev, drugega nam ne preostane.« Ker ni bilo varno dolgo govoriti na cesti, sva se hitro razšla. Kmalu zatem so ga Nemci aretirali. Bil je nekaj časa v tržiških zaporih, nato so ga odvedli v Begunje. Bil je več tednov v bunkerju, kjer so ga zasliševali in pretepali.

Nemci so izvedli v februarju in marcu 1942. leta množične aretacije pripadnikov gorenjske narodnoosvobodilne fronte, katerih imena je izdal študent agronomije Janko Urbanc iz Stražišča pri Kranju. Tako so mi povedali Kranjčani. Dne 28. marca se nas je znašlo več Tržičanov v Begunjah: Franc Dolinar, Viktor Meglič, Iv. Meršol, K. Štucin, Leopold Valjavec, Bernik itd. Mene so oddali v četrto sobo, kjer so bili poleg drugih tudi prof. Jože Ster, njegov svak Ciril Stritih, družtveni pevec Ivan Mahne in J. Ahačič iz Puterhofa. V torek zjutraj, dne 31. marca, so poklicali tudi nekaj mož iz naše sobe, jih na dvorišče še prešteli, bilo jih je 30. Med vstopanjem v kamion so mnogi zaklicali: »Živela svoboda! Maščujte nas!« Kamion z jetniki in stražarji je hitro odbrnel proti Dragi. Morali smo stati sredi sobe, ker k oknom nismo smeli.

Naslednjega dne, 1. aprila popoldne, so me poklicali k zaslišanju.

»Dobro se drži, brez žrtev ni zmage!« mi je pri odhodu dejal prof. Jože. Ker sem pri zaslišanju premalo govoril, oziroma nisem hotel povedati, koliko RM sem dal za OF, mi je gestapovec pokazal veliko polico, ki ji naši hribovski vozniki pravijo »gajželnek«. Velel je stražniku, naj me odvede v bunker za tri dni brez hrane, da bo imel dosti časa za premišljanje o svojih prestopkih zoper »Tretji rajh«.

Okrog polnoči so porinili v bunker starega berača in mladega Marka iz Poljanske doline, ki so ga Nemci ujeli v hribih. Zaspali smo na smrdljivi in že gnili slami. Zjutraj so oba odvedli iz bunkerja. Ves dan sem hodil po bunkerju gor in dol, ker nisem smel sestiti.

V petek zjutraj, 3. aprila, so me zopet odvedli k zaslišanju. Ker nisem nič povedal, mi je gestapovec s palico pokazal na zemljevidu Evrope Moskvo, rekoč: »Poglej, du wahnsinniger Slovene, naše čete bodo vsak čas v Moskvi in vi komunisti ste sama banda, da se nam upate upirati.« Dva gestapovca sta me vrgla na mizo in me do nezvesti pretepla. Ko sem se zavedel, sem moral klečati pred pisalno mizo toliko časa, da je gestapovec natipikal več listov dolg protokol, ki sem ga moral podpisati s krvavim kazalcem desne roke, ne da bi ga prebral.

Prof. Ster je bil med nami kot oče in večkrat smo cele ure sedeli okrog njega in se pogovarjali o vseh mogočih stvareh. — Navduševal nas je za lepoto ril prof. Ster v soboto, 18. aprila popoldne, kakor bi slutil, da je to njegovo zadnje predavanje. Navduševal nas je nad lepoto slovenskega jezika, govoril o Prešernu in nam citiral njegove pesmi. Obrnil se je proti Dragi in rekel, da bomo nekoč postavili ustrelnim žrtvam lep spomenik. Naš razgovor je prekinil klic stražarja k večerji.

Ta dan je bilo objavljeno na lepakih po Gorenjski, da so ustrelili 52 talcev iz Begunj. Iz naše sobe smo izgubili tudi prof. Stera, ki se je v naglici komaj utegnil posloviti od svaka, Cirila Stritih, ker je stražnik surovo kričal: »Ster, sofort heraus!«

Osuplo smo stali sredi sobe, ker k oknu nismo smeli.

Nekam pusto in prazno je bilo naše življenje, ker smo izgubili zavednega slovenskega izobraženca in našega prijatelja. — Ostal pa nam je pogumen in iznajdljiv Ciril Stritih. Večkrat je odhajal s kakšno skupino na delo na bližnje kmetije in tako iztaknil skrivne kanale, po katerih smo pošiljali poročila v Tržič. Nemci so nas začeli sumiti in so nas večkrat preiskovali. Hoteli so dobiti svinčnik. Ciril

Stritih je imel dva cm dolgo konico svinčnika skrbno skrito za zatikalnico ob zaponki na pasu.

V maju in juniju 1942 so Nemci prenehali s streljanjem talcev, zato pa so vozili skupine jetnikov v razna koncentracijska taborišča, n. pr. v Auschwitz, Mauthausen, Buchenwald, Dachau itd. Vsakdo si je želel iz Begunj. Strah pred ustreliščji nam je jemal spanje na trdih ležiščih. Ponoči je bil strašen smrad, ker smo imeli za opravljanje potrebe velike pločevinaste posode kar v sobah.

Jedli smo v obednici in vsaka skupina je lahko jedla le 5 minut. Hrana je bila sicer dobra, toda bilo jo je veliko premalo, ker so nas dresirali za gladovanje v taborišču. Če je bilo vreme lepo, smo smeli za pol ure na dvorišče, kjer smo telovadili. V vsaki sobi smo imeli starešino, ki je moral skrbeti za red in navadno smo izbrali kakkega bivšega avstrijskega vojaka, ki je znal dobro raportirati v nemškem jeziku.

Nekega nedeljskega jutra v juniju 1942 me je poklical begunjski komandant Javor na dvorišče, me peljal v shrambo za poljedelsko orodje in mi pokazal na mrljica: »Kennst du den Banditen?« Bil je Srečko, mizarski pomočnik, ki je delal pri Amanu v Tržiču. Ob aretaciji v marcu 1942 je zbežal iz občinskega dvorišča čez zid v vodo in pobegnil. Ranjenega so pozneje prepeljali v Begunje in ga vrgli v shrambo za poljedelsko orodje, kjer je umrl.

Zenam, ki so nas prišle obiskat, so, kot »Banditenfrauen« milostno dovolili razgovor na »porti« za 10 do 15 minut. Neki ženi niso dovolili razgovora z možem, zato mu je stražnik prinesel dveletno hčerko v sobo. Vsi smo bili do solz ginjeni, ko je očka držal hčerko v naročju in ji govoril: »Pridna bodi in ubogaj mamico, če mene več ne bo!« Mala punčka neizmernih očetovih bolečin ni razumela in mu je dejala: Očka, kmalu pride domov.« Čez nekaj dni so ga odpeljali v taborišče smrti.

20. junija zjutraj so nas dvajset jetnikov odpeljali iz Begunj v Lesce, nato v Celovec v policijske zapore, od tam pa 27. junija v Dachau. Bil sem edini Tržičan, ki so me odpeljali in ob slovesu mi je Ciril Stritih dejal: »Ti greš, a kaj bo z nami?« Cirilova slutnja se je uresničila, ko so Nemci 1. julija 1942 ustrelili 42 talcev na mostu v Žirovnici. Med temi talci bi moral biti tudi jaz, pa je moje ime tovarnar Amann pozabil, kakor se je kmalu potem izrazil.

Andrej Tišler

Gibanje prebivalstva

Rojeni: Leon Karamet, rojen v Tržiču; Breda Mežek, rojena v Tržiču; Branko Livk, rojen v Kovorju; Marjetka Kopač, rojena v Seničnem, Darja Suligoj, rojena v Tržiču.

Poročeni: Jožef Zver iz Bratonce in Berta Jovan iz Tržiča; Koloman Perš iz Sulincev in Ema Gyerjek iz Retenja; Anton Aljančič iz Kovorja in Jožefa Praprotnik iz Kovorja; Pavel Tadel iz Tržiča in Leposava Gončin iz Tržiča; Stanislav Pangeršič iz Ljubljane in Margareta-Vida Lorenčič iz Pristave; Jožef Ahačič iz Tržiča in Franciška Dolinar iz Retenja; Jozo Cabraja iz Novega Sela in Ljudmila Dobrin iz Tržiča; Andrej Tomec iz Police in Karolina Petrič iz Tržiča; Metod Snedec iz Tržiča in Zorica Pokorni iz Tržiča; Ciril Pogačar iz Bistrice in Marija Komac iz Tržiča; Jože Ahačič iz Podlublja in Antonija Ferijan iz Police; Anton Hribar, mizar iz Tržiča in Ana Tomc, uslužbenka iz Tržiča; Franc Zidoven, žagar iz Slatine in Ivana Pretnar, tovarniška delavka iz Brezje pri Tržiču; Rajmund Mali, tovarniški delavec iz Seničnega in Martina Medvešek, tovarniška delavka iz Tržiča; Marko Obajdin, zidar iz Jezeran in Marija Biček, predilka iz Tržiča; Matija Radon, strojni ključavničar iz Tržiča in Stanislava Bešter, predilka iz Tržiča.

Umrli: Matija Prevc, upokojenec iz Pristave; Franc Kolman, upokojenec iz Leš; Bruno Kurinik, obratovodja iz Bistrice pri Tržiču; Marijana Markun umrla v Tržiču; Andrej Zaletel, umrl v Tržiču.

Vpisovanje dosedanjih in novih učencev v Drž. glasbeno šolo v Tržiču bo v času od 5. do 15. junija v pisarni ravnateljstva med uradnimi urami.

Podrobnosti glede vpisa in pogojev so razvidne iz šolske oglašne deske.

Ravnateljstvo

Vpisovanje otrok v dijaški dom in otroški vrtec Tržič za šolsko leto 1960–1961 bo od 10. do 30. junija od 10. do 15. ure na Gradu.

TOVARNA OBUTVE

Peko

TRŽIČ

vam nudi v svojih prodajalnah po vsej državi kvalitetno obutev v naj-novejših vzorcih in ugodnih cenah

VOZNI RED

TRŽIČ – JELENDOL

Velja od 1. junija 1960		Vozi ob delavnikih	
14.30	odhod	Tržič	prihod 5.35
14.35		Slap	5.30
14.40		Čadovlje	5.25
14.45		Dolina	5.20
14.50	prihod	Jelendol	odhod 5.15

DIREKTNJA PROGA BLEJ–TRŽIČ

vsako nedeljo v času od 15. junija do 15. septembra 1960

7.50	18.30	odhod	Bled	prihod	9.55	20.25
8.00	18.40		Lesce		9.45	20.15
8.05	18.45		Radovljica		9.40	20.10
8.15	18.55		Begunje		9.30	20.00
8.45	19.25	prihod	Tržič	odhod	9.00	19.30